

pokušaj demontiranja

anđelko vuletić

Naš grad je stajao
Iznad svih drugih gradova
Ne samo zato što smo ga toliko voljeli
Nego što je imao čuvenu prošlost slavnu sadašnjost
I veliku budućnost

Rijeka na kojoj je sagrađen puna zlatonosnog pljeska
Ullice pune mladosti
Krovovi ptičjeg pjeva
Poljane radosti i veselja
O zidine i drveće udarali su grohoti i grozdovi smijeha

Sve puno i prepuno

Samo eto
Tek toliko da sreća ne bude baš potpuna
(Valjda zato da bi postojalo i ono neophodno zrnice nezadovoljstva
Koje će nas poticati i tjerati naprijed)
Imali smo
Hoću reći naš grad je imao ako tako smijem reći
I dvije velike praznine
Jednu praznu bačvu i jednu praznu glavu

Bačva baš i nije bila bačva
Nego nešto kao napušteni bunker
Kao neeksplozivna bomba A glavu je zaista nosio
Čovjek i bila je i njemu i nama
Glavna

Iz bačve su noću araukali i vjetrovi i vukodlaci
Vampiri i vješalice a ponekad i pravi strah
Da joj ne dođe ona luda
Da joj se ne upale lampice i da se baci na svoj posao
Zbog koga je tu i pala

A iz glave su se unatoč što je bila stvarno
Prazna
Izlijevale sve glupe i glupe priče i plavile grad

E pa da ne dužim
Kad je prevršilo svaku mjeru i kad je život u gradu
Postao mora
Odlučili smo demontirati bombu odnosno bačvu
I demontirati glavu iz koje priče raznose prazninu

Naoružani detektorima i zaštitnim odjelima
Lako smo osvojili to jest
Razložili bačvu na komade
A zatim u prašinu

Ali kad smo poslije dugih priprema i oklijevanja
Polako prišli
Jedva dotakli
Oprezno osmotrili
I tiho kucnuli u onu glavu
Propali smo

I u prvom i u drugom
Pa i u trećem pokušaju

I pobjegli glavom bez obzira

ENCYCLOPOEDIA BALKANICA

(Jer su bili pravi)

Eto
Na pravdi boga kako bi rekla moja baba
(A ne znam ni ja ništa pametnije)
Izgiboše mladi biciklisti
Na cesti Sarajevo — Zenica.

Dok ovo pišem oni se bore na odru kao i svaki
Sportisti u finišu.

Hrući se sa smrću daju posljednje atome snage i posljednje otku-
caje
Kao i svaki čovjek pred ciljem

A gotovo da nema nikakve nade
Da će to strašilo
Da će tu smrt nadjačati
Da će ništavilo u točkove sabiti.

A krenuli su mladi biciklisti u svečanu trku
U juriš
Protiv kiše blata i oblaka
Protiv vjetra i bosanske memle i kreketu žaba
Protiv toka rijeke pa naravno i protiv sudbine.

Vozeći kako mu se vozi u glavi
Bicikliste je pokosio jedan bosanski divljak sa
moskvićem.
(Nemojte se zjurado smijati
Možda ste i vi
Jednom polovicom mozga iz bosne)

A sad da se upitam
Ko je upravljao vozačem da upravi
Željezo na žestoke na prve na jutarnje trkače
Kakva korist

To nek se pita kibernetika ili encyclopedia balcanica

Ja vozim dalje.
Tačno onom stazom i tačno u onakvo jutro.
I tačno u onaj čas.
I tačno onom licom gdje su smoždeni
Mladi biciklisti.

Ali neda mi bože da stignem prvi
Ni u podnevni ni u ponoćni sat.

Prve nikad ne dočekuje ni pozdrav ni cvijeće
(To je čista laž)

Dočekuje ih strmoglav.

IZLAZAK

Došli su sa svih strana
Iz svih krajeva
U svojoj nošnji pod svojim šeširom sa svojom
Mukom sa svojim glasom

Pravo šarenilo kao na proljetnoj livadi
Koliko glave toliko oblika
Koliko odjela toliko boja

Došli su da se vide Da ih vide
Ali da i sami progledaju
Da vide

Sabrali su Zatvorili se i oknima i vratima
I vlastitim ogrtačima i govorili slobodno
I otvoreno

Ušli su korak po korak
Jedan po jedan Ušli su na stotine
Ušli su i slovom i brojem Ali
I imenom

Kad je bilo gotovo
Izšli su kao jedan
Bez boje bez okusa
Bez glave bez brige

Izšli su bez ikakve muke

Kao voda kad teče kako teče
U jednom pravcu (Neće valjda u stotinu)
I sve brže prema ušću
Prema kraju